

عربی

سراسری منمصرأ زبان ۹۱

تهیه و تنظیم: مسین رضایی

ویراستار: فاطمه منصورهاکی

۲۶-

گزینه‌ی «۴»

(عربی ۲، ترمه، درس ۳)

«لم أدع» (از ریشه‌ی ودع): رها نکردم / «الاجتهاد»: تلاش، کوشش / «فی دروسی»: در درس‌هایم / «فلهذه»: بدین سبب / «تقدمت»: پیشی گرفتم / «علی الآخرين»: بر دیگران / «أصبحت»: گردیدم / «انساناً» ناجحاً: انسان موفق، انسانی موفق

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «تلاشم» و «ترک نشده است» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۲»: «درس‌ها»، «نشد» و «برتری یافتن» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۳»: «درس‌ها» نادرست است.

۲۷-

گزینه‌ی «۳»

(عربی ۲، ترمه، درس ۴)

«إحذر»: برحذر باش / «مما»: از آن چه / «يجرك»: تو را سوق می‌دهد (می‌کشاند) / «تبعیة الآخرين»: وابستگی به دیگران / «لأنها»: زیرا (آن) / «ستسبب»: سبب ... خواهد شد / «الأسر»: اسارت / «الضلال»: گمراهی / «الذلة»: خواری

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «وابسته می‌کند» نادرست است.

گزینه‌ی «۲»: «مراقب آن چه»، «تا برایت» و «نیامورد» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۴»: «هر چیزی»، «در آینده»، «تو»، «قید» و «قرار ندهد» نادرست‌اند.

۲۸-

گزینه‌ی «۱»

(عربی ۲، ترمه)

«كالأنبياء»: چون پیامبران / «يستفيدون»: استفاده می‌کنند / «من كلّ» فرصة: از هر فرصتی / «ليشجعوا»: تا تشویق کنند / «أن يهتموا»: اهتمام ورزند

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۲»: آمدن «و» به جای «چون» و «تشویق شوند» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۳»: «همه‌ی فرصت‌ها» و «بیش‌تری» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۴»: «هستند که»، «برای تشویق» و «جلب آن‌ها» نادرست‌اند.

۲۹-

گزینه‌ی «۲»

(عربی ۲، ترمه)

«من» (موصول): کسانی که / «يسمعون»: می‌شنوند / «كلام الأنبياء الحق»: سخن حق پیامبران را / «قليلون»: اندک هستند / «الفائزون»: رستگاران / «المُرشِدون»: (اسم مفعول) هدایت شدگان

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «آن‌ها که»، «از پیامبران» و «راهنمایی شده‌اند» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۳»: «حقیقتاً» و «راهنمایان» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۴»: «هدایتگران» نادرست است.

۳۰- گزینه‌ی «۴»

(عربی ۲، ترمه، درس ۸)

«تَظلم» (فعل معلوم): ظلم کنی / «لَا تُظلم» (فعل مجهول): نه مورد ظلم واقع شوی

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «کار زشت برای انجام دهنده‌اش عواقب بدی در پی خواهد داشت!»

گزینه‌ی «۲»: «پرداخت شود» صحیح است، زیرا «يُدفع» فعل مجهول است.

گزینه‌ی «۳»: «... که ممکن است در گوشه‌های اتاقمان یافت شود!»

۳۱- گزینه‌ی «۳»

(عربی ۲، مقوم، درس ۸)

مفهوم آیة‌ی شریفه: «مؤمنان مورد امتحان و آزمایش قرار خواهند گرفت و ایمان به کردار است نه گفتار و زبان»، که گزینه‌ی «۳» غیر مناسب و دارای چنین مفهومی نیست.

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: در این گزینه مفهوم «امتحان» وجود دارد.

گزینه‌ی «۲»: «در دنیا خودتان را محاسبه کنید پیش از این‌که مورد محاسبه واقع شوید.»

گزینه‌ی «۴»: «ایمان شخص هنگام امتحان الهی شناخته می‌شود.»

۳۲- گزینه‌ی «۴»

(عربی ۳، تعریب، درس ۱)

«حقیقتاً» حقاً / «كودكان»: الأطفال / «دوست می‌داشت» (معادل ماضی استمراری): كان يحب / «پیوسته»: دائماً / «با آنان برخورد می‌کرد»: يلقاهم / «با لیخند و مهربانی»: متبسماً و حنوناً (حال)

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «متبسمین و حنونین» به صیغه‌ی جمع نادرست است، زیرا ذوالحال مفرد است.

گزینه‌های «۲» و «۳»: «يُحب» به صیغه‌ی مضارع نادرست است.

۳۳- گزینه‌ی «۱»

(عربی ۲، تعریب، درس ۴)

صورت صحیح تعریب: «الأمانى» (الآمال الطويلة تسبب زوال العقل)!

ترجمه‌ی متن درک مطلب

کسی که در دنیا زندگی می‌کند ناگزیر است از زندگی آن چه را پاکیزه می‌شود و آن چه را تیره می‌شود، ببیند هر گرفتاری که برای قومی پیش آمد به دنبال شدتش، آسایش دارد. انسان خردمند همان کسی است که خود را برای روبه‌رو شدن با سختی‌ها عادت دهد. باید ایمان بیاوریم به این که انسان برای خویش صاحب زیان و سودی نیست. گرچه تلاش کند که عاقبتش در نهایت حکمت باشد. بلکه بسیاری از مردم هستند که می‌کوشند تمام زندگی خود را خوشحالی و شادمانی مداوم گردانند، که در آن (زندگی) رفاهی باشد که روزگار آن را تیره نکند! و این چیزی است که ممکن است تا حدی تحقق یابد، ولی ما در میان کسانی که قبل

(عربی ۲ و ۳، تشکیل)

۳۸- گزینه‌ی «۱»

صورت صحیح حرکت گذاری کل عبارت:

«مَنْ عَاشَ فِي الدُّنْيَا فَلَا بُدَّ أَنْ يَرَى مِنَ الْعَيْشِ مَا يَصْفُو وَ مَا يَتَكَدَّرُ!»

«مَنْ»: اسم شرط / «عَاشَ»: فعل ماضی / «بُدَّ»: اسم «لا»ی نفی جنس

/ «أَنْ»: حرف ناصبه / «يَرَى»: فعل مضارع تقدیراً منصوب / «مِنْ

الْعَيْشِ»: جار و مجرور / «يَصْفُو»: فعل مضارع تقدیراً مرفوع /

«يَتَكَدَّرُ»: فعل مضارع مرفوع

نکته‌ی مهم درسی

حرکت ضمه در فعل مضارع منقوص ظاهر نمی‌شود.

(عربی ۲ و ۳، تشکیل)

۳۹- گزینه‌ی «۳»

صورت صحیح حرکت گذاری کل عبارت:

«أَنَّ الْإِنْسَانَ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَ إِنَّ حَاوِلَ أَنْ تَكُونَ عَاقِبَتُهُ

فِي مُنْتَهَى الْحِكْمَةِ!»

«أَنَّ»: از حروف مشبهة بالفعل / «الْإِنْسَانَ»: اسم «أَنَّ» و منصوب /

«يَمْلِكُ»: فعل مضارع منفی و مرفوع / «لِنَفْسِ»: جار و مجرور /

«هَ»: مضاف الیه و محلاً مجرور / «ضَرًّا»: مفعول به و منصوب /

«نَفْعًا»: معطوف و منصوب به تبعیت / «إِنَّ»: حرف شرط / «حَاوِلَ»:

ماضی / «أَنَّ»: حرف ناصبه / «تَكُونَ»: فعل مضارع منصوب /

«عَاقِبَتُهُ»: اسم «تكون» و مرفوع / «هَ»: مضاف الیه و محلاً مجرور /

«مُنْتَهَى»: تقدیراً مجرور / «الْحِكْمَةِ»: مضاف الیه و مجرور

(عربی ۲ و ۳، تجزیه و ترکیب)

۴۰- گزینه‌ی «۲»

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «متعدُّ» نادرست است.

گزینه‌ی «۳»: «فاعله» «مَنْ» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «متعدُّ» نادرست است.

(عربی ۲ و ۳، تجزیه و ترکیب)

۴۱- گزینه‌ی «۲»

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «من باب تفعّل» نادرست است.

گزینه‌ی «۳»: «مضاعف» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «فاعله» «نفس» نادرست است.

(عربی ۲ و ۳، تجزیه و ترکیب)

۴۲- گزینه‌ی «۱»

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۲»: «مفعول فيه أو ظرف للزمان و منصوب» نادرست است.

گزینه‌ی «۳»: «ظرف للزمان و منصوب» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «مشتق و اسم زمان» نادرست است.

از ما بودند کسی را که توانسته باشد این آرزو را محقق کند، نمی‌شناسیم! انسان در اغلب مواقع برگی در (برابر) هجوم بادهاست. هنگامی که شخصی به تمام این، ایمان بیاورد در سختی ناامید نمی‌شود و در آسایش دچار غرور نمی‌شود. کشتی زندگی زمانی بالا می‌رود و زمانی دیگر فروود می‌آید و خردمند همان کسی است که با این فرازاها و نشیب‌ها دچار لرزش نشود.

(عربی ۲ و ۳، درک مطلب)

۳۴- گزینه‌ی «۳»

خردمند همان کسی است که خود را برای روبه‌رو شدن سختی‌ها عادت دهد. چرا؟ زیرا شادی دوامی ندارد!

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «هر نزولی صعودی دارد!»

گزینه‌ی «۲»: «هر کس صبر کند پیروز می‌شود!»

گزینه‌ی «۴»: «شکیبایی کلید گشایش است!»

(عربی ۲ و ۳، درک مطلب)

۳۵- گزینه‌ی «۱»

مطابق متن، «هرگاه سختی شدت یابد آرامش از انسان دور می‌شود!» نادرست است.

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۲»: «دامه داشتن شادی به شکل کاملی برای انسان تحقق نمی‌یابد!»

گزینه‌ی «۳»: «وای بر کسی که در نعمتش به‌راستی حساسی نشود تا این که شرایط دگرگون شود!»

گزینه‌ی «۴»: «نعمت و بینوایی هم‌چون آمدن روز و شب به سوی ما می‌آیند!»

(عربی ۲ و ۳، درک مطلب)

۳۶- گزینه‌ی «۱»

استنباط صحیح از عبارت: «انسان در بیش‌تر مواقع برگی در هجوم بادهاست» عبارت گزینه‌ی «۱» است: «انسان می‌اندیشد و خداوند تعیین می‌کند!»

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۲»: «زمام انسان به دست دیگران است پس هیچ چاره‌ای برایش نیست!»

گزینه‌ی «۳»: «پیشرفت انسان و پس افتادنش به‌دست حوادث روزگار است!»

گزینه‌ی «۴»: «به عقلانیت خویش اعتماد نکن! زیرا امور همیشه بر خلاف نظر تو جریان دارند!»

(عربی ۲ و ۳، درک مطلب)

۳۷- گزینه‌ی «۴»

این گزینه، با مفهوم متن رابطه‌ای ندارد: «هنگام سختی‌ها برادران (یاران) شناخته می‌شوند!»

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «روز شادی کوتاه است!»

گزینه‌ی «۲»: «روزگار دو روز است روزی به نفع تو و روزی به ضرر تو!»

گزینه‌ی «۳»: «به یک حال ماندن غیرممکن است!»

- ۴۳- گزینه‌ی «۱»: «المعالی»: اسم منقوص مفعول به و منصوب به اعراب ظاهری می‌باشد.
(عربی ۲، اعراب تقدیری)
در این گزینه، حال مفرد (راجیاً) وجود دارد.
(عربی ۳، فال)
تشریح گزینه‌های دیگر
گزینه‌ی «۱»: «هو یعلم» حال جمله است.
گزینه‌ی «۲»: «المعاصی»: فاعل و تقدیراً مرفوع است.
گزینه‌ی «۳»: «قاضٍ» (قاضی): فاعل و تقدیراً مرفوع است.
(«ی» در اسم منقوص نکره‌ی مرفوع حذف می‌شود و به جای آن تنوین جر می‌آید و اعرابش تقدیری است.)
گزینه‌ی «۴»: «المعتدی»: فاعل و تقدیراً مرفوع
- ۴۴- گزینه‌ی «۴»: «لم یأتِ» صحیح است، زیرا فعل مضارع معتل ناقص است و در حالت جزم «ی» از آن حذف می‌شود.
(عربی ۳، معتلات)
تشریح گزینه‌های دیگر
گزینه‌ی «۱»: «یَهَبُ» فعل مضارع مثال از ریشه‌ی «وَهَبَ» با حذف «واو» است.
گزینه‌ی «۲»: «لَأَلْقَى» فعل مضارع متکلم وحده و مجزوم به «لَ» از ریشه‌ی «لَقَى» است که اصل آن قبل از تغییر به صورت «لِأَلْقَى» باید ببینم، می‌باشد.
گزینه‌ی «۳»: «تَجِدُنَ» فعل مضارع للغائبات از ریشه‌ی «جود» است که اصل آن قبل از تغییر به صورت «تَجِدُونِ» بوده است.
(عربی ۲ و ۳، ترکیبی)
- ۴۵- گزینه‌ی «۲»: «الطالبُ»: مبتدا و «مَنْ» موصول خبر آن است.
تشریح گزینه‌های دیگر
گزینه‌ی «۱»: «ما» موصول مستثنای مفرغ و محلاً مرفوع با اعراب فاعل است.
گزینه‌ی «۲»: «ما» موصول مفعول به و محلاً منصوب است.
گزینه‌ی «۳»: «مَنْ» بعد از «معلّمین»، موصول مبتدای مؤخر و محلاً مرفوع است.
(عربی ۲، معلوم و مجهول)
- ۴۶- گزینه‌ی «۴»: «تَحْفَظُ» فعل متعدی و مفعول به آن «نا» است، پس امکان ساخت مجهول از آن وجود دارد.
تشریح گزینه‌های دیگر
گزینه‌ی «۱»: «تتزیّن» فعل لازم است و مجهول نمی‌شود.
گزینه‌ی «۲»: «تفوح» و «نشر» فعل لازم هستند و مجهول نمی‌شوند.
گزینه‌ی «۳»: «تتمتع» فعل لازم است و مجهول نمی‌شود.
- ۴۷- گزینه‌ی «۳»: «سَنَأُ» بعد از اسم تفضیل «أصغر» آمده و ابهام جمله را برطرف می‌کند، هم‌چنین «علماً» بعد از اسم تفضیل «أكثر» آمده و رفع ابهام نموده است، بنابراین هر دو تمییزند.
(عربی ۳، تمییز)
تشریح گزینه‌های دیگر
گزینه‌ی «۱»: «صادقاً» خبر «کان» و «أكثر» صفت آن و «ثوباً» مفعول به و «أثر» دوم، صفت آن است.
گزینه‌ی «۲»: «قلیلاً» مفعول فیه است.
گزینه‌ی «۴»: «قلیلاً» و «بعداً» مفعول فیه هستند.
- ۴۸- گزینه‌ی «۳»: «سَنَأُ» بعد از اسم تفضیل «أصغر» آمده و ابهام جمله را برطرف می‌کند، هم‌چنین «علماً» بعد از اسم تفضیل «أكثر» آمده و رفع ابهام نموده است، بنابراین هر دو تمییزند.
(عربی ۳، استثناء)
تشریح گزینه‌های دیگر
گزینه‌ی «۱»: «قدر» مستثنای مفرغ و مرفوع با اعراب نایب فاعل است.
گزینه‌ی «۲»: «مرحلة» مستثنای مفرغ و مرفوع با اعراب خبر است.
گزینه‌ی «۴»: «ثوباً» مستثنای مفرغ و مرفوع با اعراب اسم «یکن» است.
توجه: اعراب «ثوباً» به صورت «ثوبُ» صحیح است.
- ۴۹- گزینه‌ی «۳»: «الأرض» مؤنث معنوی است و همراه «أيتها» صحیح است.
(عربی ۳، منادا)
تشریح گزینه‌های دیگر
گزینه‌ی «۱»: «عباد» منادای مضاف (با حذف «یا») و تقدیراً منصوب است.
گزینه‌ی «۲»: «أیة» منادای نکره‌ی مقصوده مبنی بر ضم و محلاً منصوب و «الأم» تابع منادا و مرفوع است.
گزینه‌ی «۳»: «زمیلة» منادای مضاف و تقدیراً منصوب است.
- ۵۰- گزینه‌ی «۴»: «الأرض» مؤنث معنوی است و همراه «أيتها» صحیح است.
(عربی ۳، منادا)
تشریح گزینه‌های دیگر
گزینه‌ی «۱»: «عباد» منادای مضاف (با حذف «یا») و تقدیراً منصوب است.
گزینه‌ی «۲»: «أیة» منادای نکره‌ی مقصوده مبنی بر ضم و محلاً منصوب و «الأم» تابع منادا و مرفوع است.
گزینه‌ی «۳»: «زمیلة» منادای مضاف و تقدیراً منصوب است.